

Vi synes, det er en god idé, ministeren er kommet med, at man laver en mulighed for kombinationsdomme, således at man kan idømme en frihedsstraf og så efterfølgende en dom til samfundstjeneste, så personen når at opleve begge dele, og det tror vi er en god idé. Men vi mener, at den grænse, ministeren har lagt, at man højst kan få tre måneders ubetinget fængsel og derefter samfundstjeneste, måske er for lav. Efter Fremskridtspartiets opfattelse kunne man godt udvide den grænse. Der var ikke noget til hinder for, at man f.eks. kunne sidde seks måneder i fængsel og så efterfølgende få samfundstjeneste. Det ville ikke gøre noget, så længe sagskategorien, arten af kriminalitet, godtgør, at det er rimeligt, at man idømmer samfundstjeneste.

Vi synes, det er lidt problematisk, at man også med det her forslag igen får slået fast, at det, det handler om, er, at man prøver på at neddrosle nogle af de straffe, som ellers ville være givet. Der er jo tale om, at kombinationsdommen skal stå i stedet for en ren ubetinget straf. Således må man ikke, heller ikke i den eksisterende lovgivning, gå ind og lave en i øvrigt betinget dom om til samfundstjeneste. Det synes vi er lidt synd. Vi synes godt, man kunne have trukket både lidt ned og trukket lidt op og lavet det lidt mere fleksibelt, så domstolene havde lidt friere hænder til at vurdere, hvornår det var hensigtsmæssigt med samfundstjeneste.

Det er også vores opfattelse, når man kigger på længden af den samfundstjeneste, der bliver idømt, at tiden godt kunne være længere. Vi synes, at de sanktioner, der bliver givet, er lige korte nok, og vi synes heller ikke, at der er overensstemmelse mellem sanktionerne. Hvis man f.eks. ser på en person, der har begået under-slæb, så har vedkommende fået en sanktion på 240 timers samfundstjeneste, hvorimod en anden, som tildelte en anden person flere knyt-næveslag i ansigtet, har fået 60 timers samfundstjeneste. Det er, som om de to ting ikke rigtig hænger sammen. Det er i hvert fald vores opfattelse, at specielt når vi taler om valdsforbrydelse, så burde der slet ikke kunne gives samfundstjeneste, men i det øjeblik, hvor man alligevel fra domstolens side gør det, burde der gives langt længere straffe, altså langt længere tid til samfundstjenesten.

Så synes vi også, det er i orden, at man strammer op omkring seksualforbryderne, og at man i højere grad går ind og ser på behandling af seksualforbrydere. Det er jo sådan, i hvert fald efter

Fremskridtspartiets opfattelse, at det vigtigste må være, at vi straffer de kriminelle på en sådan måde, at de ikke går ud og laver en tilsvarende gerning en gang til. Det må være målet, at folk, der har begået en kriminel handling, har forstået, at det var forkert, og de skal lade være med at gøre det igen. Og da tror vi et langt stykke ad vejen, at når vi taler om seksualforbrydelser, så er specielt elementet med behandling en meget, meget væsentlig årsag til at forhindre, at de går ud og gentager forbrydelsen. Hvordan kombinationen så skal være, og hvordan man skal kunne idømme behandling, og hvordan man skal kunne idømme til forvaring, er så nogle af de tekniske specifikationer og nogle af de grænser, hvor vi kan diskutere i udvalget, hvor grænsen skal ligge henne.

Jeg er også enig i, at man kunne lave en kombination her, som hr. Helge Adam Møller var inde på. Man kunne sagtens kombinere det med, at man giver både en fængselsstraf og så efterfølgende en dom til behandling.

Afslutningsvis vil jeg sige med hensyn til de sproglige moderniseringer, at vi er ikke helt sikre på, at det er hensigtsmæssigt, at man ændrer nogle begreber omkring åndssvage. Vi føler heller ikke, at det er nødvendigt, at man gør det. Vi føler i Fremskridtspartiet, at det er en god tolkning, man har præcis af det begreb, og netop det begreb afgrænser meget tydeligt, hvad det er for en persongruppe, man taler om, og vi er lidt kedede af, hvis det kommer til at flyde ud med den ændring, ministeren lægger op til.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil i lighed med nogle af de øvrige ordførere sige, at det er lidt påfaldende, at vi får sådan et omfattende lovforslag her i maj måned. Der er ingen tvivl om, at det er nødvendigt, at der skal finde en ændring af alle de her begreber sted, men det er som sagt lidt påfaldende, at det først kommer nu. Jeg vil godt henvise til, at justitsministeren første gang var ude i Jyllands-Posten den 10. august 1995 – det er trekvart år siden – med tanker om, at nu skulle der ske noget, og det var i forbindelse med sexforbrydelser.

Det lovforslag får vi så her i maj måned, og jeg synes også, det er en uskik, som man er begyndt meget på herinde, at man blander mange ting sammen i et lovforslag. Det er ikke så godt, og det er nok noget, som regeringen bør tænke lidt mere over, sådan at der ikke skabes usikkerhed om, hvem der kan stemme for hvad.